

In een vorig artikel zagen we een aantal concessies - al dan niet toegestaan aan Oostendenaars die wat in de mars hadden - in de jaren 1862-1864.

Ook Mariakerke liet zich niet onbetuigd. In 1865 noteerden we volgende bouwlustige aanvragen. Plaats, naam en motieven zijn uiteraard interessant. Steeds gaat het om "obtenir en location à l'effet d'y construire ou de l'exploiter en culture..."

Zoals ene "cultivateur" Maurice RYCKEWAERT die een negatief advies krijgt wanneer hij geslechte duinen wil in cultuur brengen omdat de graslanden ervan reeds verhuurd zijn door de Domeinen.

Jean VANBLAERE heeft op 31 mei 1865 meer geluk. Hij wil op staatsgrond (2 a 64 ca) een huisje bouwen "au pied intérieur des dunes". De huur ervan gaat naar Domeinen die al het vruchtgebruik heeft en die uiteraard de prijs bepaalt. Het perceel moet netjes afgepaald zijn en mag niet onderverhuurd worden aan derden tenzij het Departement van Openbare Werken de toestemming heeft.

Zijn naamgenoot L. VAN BLAERE voert vruchteloos een polimiek om een 28 a 58 ca stuk grond ten westen van Oostende. Hij voert aan dat hij reeds in 1847 in concessie gebruik ervan had en dat tijdens zijn afwezigheid zijn broer François het zou hebben afgestaan aan een MESSCHAERT. Wat hij echter vergeet te vertellen is dat hij in 1853 (of 1854 ?) voor 8 jaar de nor in moest. Zijn broer nam de exploitatie over en verkocht het huis aan dezelfde MESSCHAERT die dan later het vruchtgebruik verworven had...

Landbouwer DELANGHE vindt evenmin gehoor "pour l'être mise en culture..." Hier betrof het een terrein dat lag achter de concessie ROYON, BEERBLOCK en MUSIN en dat zich uitstreckte tot aan de militaire zone. Als reden werd opgegeven dat de heren JANSSENS, FONTEYNE en SERRUYS er hun badkarretjes plaatsten...

Wie zou nu niet willen wonen in Mariakerke op een paar tientallen are ongerepte natuur aan de voet van geëfende duinen ?

In 1865 waren dat ondermeer Pierre VANSTECHELMAN (met 15 a 22 ca), Charles LINGIER (met 20 a), "ouvrier" Louis MAES (met 25 a), F. TOURNOYE, Charles SYDEIN (met 15 a) en Charles BORGOO (met 13 a 76 ca) die er allen hun hutje bij de zee lieten optrekken. Niet ongebreideld echter want iedere uitgraving of wijziging aan het relief der duinen moest een fiat krijgen van Openbare Werken.

Op 22 juli 1865 mag "propriétaire" Amand TERMOTE zijn bouwvergunning in ontvangst nemen. Zoals alle andere gevallen stipuleert ook hier de wetgever dat, in geval van opheffing van huur of verbreking van de overeenkomst, de rechthebbende verplicht is zijn "maisonette" af te breken en alles in zijn oorspronkelijke staat terug te brengen.

Tot slot nog dit. Pierre VANSLEMBROUCK vraagt of hij zijn perceel grond mag overlaten aan Désiré VAN BLAERE die er een woning wil neerzetten op een stuk duin tussen Oostende en het fort Wellington. Bruggen en Wegen vindt het onvoorzichtig om toestemming te geven want nieuwe wandelwegen zijn daar reeds op papier uitgestippeld...

(vervolgt)

Ivan VAN HYFTE

MONUMENTEN, BEELDEN & GEDENKPLATEN TE OOSTENDE - XXV :
HET MEMORIAAL ARISTIDE DOORME.

In aflevering XXI van deze monumentenreeks ontmoetten we reeds een sculptuur van Emile BULCKE : het bronzen naakt "De Wind" in de zuidelijke plantsoenen van het Stadhuis.

Nu is het de beurt aan een andere beeldhouwkunstige realisatie van Emile BULCKE : het Memoriaal Aristide DOORME, op 4 september 1952 onthuld aan één der muren van de bogenconstructie tussen de Kon. Villa en de Kon. Gaanderijen, in de volksmond de "Drie Gapers" genoemd.

EMILE BULCKE

Over kunstschilder-beeldhouwer Emile BULCKE en zijn oeuvre kunnen we hier kort zijn : hij kwam erg uitgebreid aan bod in de artikelreeks "Vergeten Oostendse Kunstschilders" (1979).

ARISTIDE DOORME

Destijds werd over DOORME heel wat gepubliceerd. Een compleet overzicht van zijn wapenfeiten vindt men in de "Biographie Coloniale". We nemen hier echter - met toestemming van de auteur - een artikel over DOORME over, van de hand van Christiaan-Adolphe WAUTERS, gepubliceerd in "De Zeewacht" van 18 mei 1984.

* * * * *

Oostendenaars die regelmatig een wandelingetje langs de dijk maken hebben beslist reeds het herdenkingsplakket opgemerkt dat, links van de "Drie Gapers", de bronsgroene onsterfelijkheid verzekert van "Aristide DOORME, Held van de veldtocht tegen de Arabieren en de Batetelas". Lang staat men bij dergelijke plaketten gewoonlijk niet stil... er zijn er veel en de geschiedenis heeft bovendien ook heel wat helden van vroeger uitgerangeerd. In dit geval ergens wel ten onrechte.

De wapenfeiten die Aristide DOORME als Oostendenaar in Kongo heeft verricht zouden hem elders beslist